

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: جهانگیر محبی

۱۹ جنوری ۲۰۱۲

سرباز مرنجانم

این خوی نگیر از من، با دست تھی خانم
کرباس نبین بر تن، در پیش تو سلطانم
تو طفل پتل خانی، مامای ردوجانی *
ناخوانده در این خوانی. من گوهر این کانم
خار است به پایم در، خاکی شوم بستر
اما ندهم کشور، بر دشمن نادانم
جانی که چنین آسان، من می گذرم از آن
بخشیده به من جانان، از لعل بدخشانم
بر مرده اگر اینی؟ پس شرم هر آئینی
کوری و نمی بیانی، من فارغ از این جانم
سرباز چه می خواهی، از این وطن داهی

بیگانه گمراهی، برگرد از افغانم
من هستم و لختی جان، تن پوشی و قرصی نان
شمس و قمری پنهان، در گوهر ایمانم
از پرده بر آور سر، بر خویش کمی بنگر
آن را که تو کوبی در، طفل است به دامانم
زین خاک چه می جویی؟ دنبال چه نیکویی؟
از مهر ببر بویی، سر باز مرنجانم

* بندی از ترانه بسیار قدیمی افغانی

داریوش لعل ریاحی

۱۳۹۰ دی [جدی]